

NIEWALECZNIK (1) *sb m*

N sg niewalecznik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ktoś nieznający się na sprawach wojennych, niewycwiczony w sztuce prowadzenia walki: Rudis, Proftak/ nowak/ nieumiejętny [...] Rudis rei militaris, Niećwiczony w żołnierskich rzeczach. [...] Ad bella rudis, Niewalecznik. Mącz 359c.

Cf NIEWALECZNY, WALECZNIK

KK